

Inleiding

Antroposofisch centrum voor intuïtieve en cognitieve denkvermogens:

1.

Cognitieve vaardigheden of vermogens hebben te maken met de mate waarin je in staat bent om kennis en informatie op te nemen en te verwerken. Bij het verwerken van informatie spelen allerlei mentale processen een rol. Je hebt je geheugen nodig, maar ook taal, oriëntatie, aandacht en het vermogen om problemen op te lossen, concepten te vormen en dingen voor je te zien. Daarnaast zijn redeneren, rekenen, lezen en schrijven, plannen maken en initiatieven nemen cognitieve functies. Je gebruikt je cognitieve vaardigheden dus voortdurend.

Cognitieve functies zijn verwant aan wat we 'intelligentie' noemen. Je ontwikkelt je cognitieve functies als kind. Hoe goed je deze ontwikkelt, is grotendeels genetisch bepaald.

De combinatie van cognitieve en gedragstherapeutische procedures wordt cognitieve gedragstherapie genoemd. In de ontwikkeling van beide therapievormen van de laatste 25 jaar bleken een aantal psychische klachten beter met cognitieve therapie te behandelen terwijl andere klachten weer beter met gedragstherapie te behandelen waren. De combinatie van beide therapieën leek een logische stap speciaal ook omdat cognitief therapeuten vaak in de traditie van de gedragstherapie werkten.

Cognitieve gedragstherapie blijkt (met de interpersoonlijke psychotherapie) de gunstigste effecten op te leveren in therapie effectstudies. De verdere ontwikkeling van zowel de cognitieve als de gedragstherapie na 1960 heeft dit mogelijk gemaakt en vooral ook het feit dat deze therapievormen werden uitgebreid

naar andere psychische klachten zoals paranoïde wanen, depressies, posttraumatische stress en persoonlijkheidsstoornissen.

De cognitieve gedragstherapie gaat ervan uit dat gedachten, gevoelens en gedrag op een bepaalde manier met elkaar verbonden zijn. Iemands gedachten beïnvloeden zijn of haar gevoelens en gedrag. Negatieve gedachten zoals 'ik ben niks waard' of 'ik kan dat toch niet' kunnen psychische problemen veroorzaken of versterken.

De cognitieve gedragstherapeut zal samen met de cliënt nagaan welke ideeën hij heeft over zichzelf en anderen, wat anderen van hem denken, wat hij zou moeten doen en/of kunnen, of dat de cliënt schuld heeft aan iets, enzovoorts. De therapeut zal vervolgens met de cliënt in gesprek gaan over de mate waarin zijn ideeën op realiteit berusten. Het accent ligt op het aanleren van andere, meer positieve gedachten. Via het beïnvloeden van denkbeelden kan de cliënt zijn gevoelstoestand in gunstige zin veranderen. Daardoor veranderd zijn doen en laten in positieve zin en verminderen zijn klachten.

2.

Het buurtschap Wolfhagen was, zoals in vroegere tijden gebruikelijk, bebouwd aan de hoge zijde van de weg. De bebouwing bestaat in hoofdzaak uit grotere boerenhuizen of hoeven. Wolfhagen vormt met zijn oude gebouwen, beemden, akkers en fruitaanplant tegen de Putherberg, een uniek landschappelijk geheel.

Het dichtbij zijnde kerkdorp Oirsbeek bestond in het grijze verleden uit een drietal kernen; Gracht, Oirsbeek en Oppeven. Oirsbeek ontleent zijn naam aan een beek (de Oir of Oëre) die

nu, opgesloten in een buis onder het dorp (Oirsbeek=Oerbeek), zijn weg vervolgt via Schinnen en daar de naam Kakkert draagt en uitmondt in de Geleenbeek. Oer betekent ijzerhoudende grond. In het beekmoerasdal te Wolfhagen komt deze ijzerhoudende grond nog duidelijk tevoorschijn.

Het betreffende gebied ligt ingeklemd tussen de Köllerweg, de Scholtissenholenweg en de grens van de bebouwde kom van Oirsbeek. Toponymisch heet het 'Op de Cölnstraat'. Het bosje boven op het plateau heet 'Ketelbuuske'. Het is daar waar het terrasgrind aan het oppervlak komt.

Het gebied behoort tot de zogenaamde kampen-ontginningen: kleine perceeltjes afgezet met meidoornhagen in de buurt van een buurtschap of een boerderij.

Voormalig huis Offermans (Kupstraat) afgebroken in 1955.

Het Offermanshuis in Wolfhagen.

3.

Grenzend aan dit gebied ligt het natuurgebied van het dal van de al genoemde Kakkert en het buurtschap Wolfhagen met haar karakteristieke Offermanshuis. Dit monumentale Offermanshuis uit de periode 1589 - 1615, met er omheen enkele zeer mooie aanpalende Limburgse hoeves (1754, 1891), vormen de historische kern van het gehucht Wolfhagen. Het Offermanshuis, vroeger 'Daemenhof' genoemd, werd in 1615 gebouwd in opdracht van schout Hilger Offermans voor zijn huwelijk met Catharina Lemmens (1616). Het Offermanshuis bestaat uit baksteen met muizentand-versieringen rondom het huis, omschreven als: bakstenen lijst bestaande uit een laag koppen die onder een bepaalde hoek uitsteken waardoor een reeks spitse tanden ontstaat. Ze worden ook wel kraailaag genoemd. Een geliefde versiering in de renaissance-baksteen-architectuur. Opmerkelijk is de grote band- en rolwerkgevel uit mergel. In de zijgevel zit een aantal kleine ramen leunend op een band van een muizentand-versiering. Het geheel wordt gecompleteerd door een trapgevel en muurankers (anno 1616). Op de binnenplaats leunen de verschillende dakoverstekken zwaar op korbelen. Naast dit U-vormig hoofdgebouw is er nog de aanbouw aan de zijgevel, (gedeeltelijk) opgetrokken uit vakwerk. Aan de voorkant afgezet met een boogpoort met een kalkstenen omlijsting. Deze poortvleugel heeft aan de binnenplaats een uitgekraagde vakwerkverdieping. Gecompileerd met aan beide zijden een klokgevel. In de tot kantoor omgebouwde schuur is het oorspronkelijke eikenhouten gebinte nog geheel aanwezig. Er wonen momenteel twee families in het enerzijds uit vakwerk opgetrokken gedeelte en anderzijds het bakstenen gedeelte van

het woonhuis. Het familiewapen van de Offermans staat op een schoorsteenmantel in een der vertrekken.

Het gedeelte boven de unieke ingangspoort van kalksteen werd gebruikt als gebedsruimte.

4.

Wolfhagen vormt met zijn oude gebouwen, beemden, akkers en fruitaanplant tegen de Putherberg, een uniek landschappelijk geheel. In dit landelijke buitengebied van de gemeente Schinnen met zijn mooie holle wegen ligt, zoals gezegd, het gehucht 'Wolfhagen'. Dit in de gemeente Schinnen gelegen gehucht Wolfhagen werd reeds in 1402 als *Woufhagen* vermeld. In de 16^e eeuw was er een Jan Wolffs 'halfter' (=pachtboer) op de Witzenhof te Wolfhagen. Toponymisch is de Witzenhof nog te vinden als 'in de Witzen', een plaats bij de Groenenborg grenzend aan de Cöllerstraat. Er zijn aanwijzingen dat de hoeve was gelegen aan de bovenkant van de Groenenborg. Zijn verwanten moeten hier al rond 1500 hebben gewoond. De hierdoor verschaft suggestie dat het eerste lid van Wolfhagen de persoonsnaam Wolf bevat wordt door een parallelgeval versterkt.

Onder Schinnen kwam circa 1600 ook een plaats *aen die hage* voor, waar de familie Wolffs land bezat. Het werd *die (wolf) haege* genoemd. Dit illustreert hoe een toponiem uit een persoonsnaam zou kunnen ontstaan zijn. De naam *haag* of *hagen* is afgeleid van: 'ein Grundstück das vor einer wohl mest lebenden Hecke eingefriedigt war.' Dit suggereert dat we mogen uitgaan van *Wolveshagen* 'met een levende haag omheinde nederzetting van de persoon Wolf'.

De familie Offermans was een echte magistratenfamilie. De meeste leden waren scholtis te Schinnen en in andere dorpen. Aan deze omstandigheid ontleent de Scholtissenholenweg zijn naam. Dit is de weg die bij Daemenhof een aanvang neemt en in de richting van Wintraak loopt.

5.

Alexander Offermans, pastoor te Schinnen 1556. Voorouder van de familie Offermans te Schinnen (vgl. het Offermanshuis te Wolfhagen): Hilger Offermans, schout en stadhouder te Schinnen 1623. 'Offermans is de verlatijnste naam van de familie Kusters, Kösters of Kusters, die in oorsprong afkomstig was uit Nuth en Wijnandsrade'. De familie telt nog vele andere schouten zoals J.G. Offermans, abt van Kloosterrade (Rolduc).

Familie Offermans, 9 mei 1952.

Wat is erger dan de pijnlijke dingen die je weet over je familie? De pijnlijke dingen die je níet weet / Mirjam Vriend.